

Ordføreren for forslagsstillerne (Svend Havn-gaard) (RV):

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte forslag til lov om tilskud til læplantning.

Der er i årenes løb med statsstøtte gennemført betydelige læplantningsarbejder i landets mest vindudsatte egne. Dette har ikke alene haft betydning for den jordbrugs-mæssige produktion, men har også i høj grad indvirket positivt på områdernes klimatiske forhold, hvilket er kommet samtlige beboere i de pågældende egne til gode.

Men læhegn har en begrænset levetid, og de senere års tilskud har vist sig at være utilstrækkelige til at få hegnene fornyet i samme tempo, som de gamle forældes. Der er alvorlig risiko for øgede sandstorme og varig skade på produktionsjord.

I de mest udsatte egne hjælper den enkelte lodsejers indsats for lidt. Der må gennemføres en samlet egnsplantning med flerrække-læhegn, og noget sådant lader sig vanskeligt gøre uden en betydelig billiggørelse gennem offentlige tilskud.

Med den nuværende beskæftigelsessituation må det forventes, at støtten kan gives uden ekstra belastning af det offentlige budget, idet der til oprydning og plantning kræves en betydelig arbejdsindsats, hvor sparet understøttelse vil kunne erstatte de bevilgede tilskud. Det vil også være muligt — og rimeligt — at fastsætte, at arbejdskraften til dette formål fortrinsvis skal hentes hos ungdomsarbejdsløse.

Idet jeg henviser til lovforslagets tekst og de ledsagende bemærkninger, skal jeg tillade mig på forslagsstillerens vegne at anbefale forslaget til vedtagelse.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om tandlæger.

Den nye tandlægelov skal afløse lov om udøvelse af tandlægevirksomhed fra 1954, men da 1954-loven for den altovervejende dels vedkommende er enslydende med den første lov om tandlægevirksomhed fra 1916, vil der i realiteten være tale om en revision af en 60 år gammel retstilstand.

På forslag fra sundhedsstyrelsen nedsatte indenrigsministeriet i januar 1973 et udvalg til revision af tandlægeoven. Et første resultat af dette udvalgsarbejde var det forslag til ændring af lov om udøvelse af

tandlægevirksomhed, der blev gennemført ved lov af 29. marts 1974, og hvorefter der blev skabt hjemmel for tandlægenes anvendelse af tandplejere som hjælpepersonale ved instrumentel behandling af patienter. Med den i oktober 1975 offentliggjorte betænkning 749/1975 om revision af tandlæge-oven har udvalget tilendebragt den del af udvalgsarbejdet, der vedrører retsgrundlaget for den enkelte tandlæges virksomhed som medicinalperson, og lovforslaget er med mindre ændringer enslydende med det i betænkningen indeholdte lovudkast.

Lovforslaget har til hensigt til skabe et tidssvarende grundlag for tandlægenes udøvelse af deres virksomhed, først og fremmest gennem en modernisering af bestemmelserne om tandlægenes virksomhedsområde. Til afløsning af den siden 1916 gældende nøje angivelse af de behandlinger, som en tandlæge må udføre, er der i stedet foreslået en bred formulering af virksomhedsområdet, således at tandlægevirksomhed omfatter forebyggelse, diagnostik og behandling af anomalier, læsioner og sygdomme i tænder, mund og kæber, men dog således at visse funktioner kan forbeholdes læger samt tandlæger, der har gennemgået særlig uddannelse. Herudover er det et hovedsigte med lovforslaget at præcisere tandlægens stilling som selvstændig medicinalperson med deraf følgende forpligtelser over for det offentlige i lighed med, hvad der gælder for lægerne. Af de i øvrigt foreslåede ændringer skal jeg nævne, at den gældende tandlægeovs krav om ansættelse som klinisk assistent i 1 år som vilkår for retten til at udøve tandlægevirksomhed foreslås ophevet, idet den nuværende assistenttid anses for at have en sådan begrænset uddannelsesmæssig betydning, at der ikke er grundlag for at bevare den. Dette betyder, at tandlægehøjskolerne vil få det fulde ansvar for meddelelsen af den uddannelse, der berettiger til autorisation som tandlæge. Jeg skal i denne forbindelse fremhæve, at der i uddannelsen på tandlægehøjskolerne i høj grad indgår praktisk-klinisk arbejde. Endelig skal jeg nævne, at lovforslaget åbner mulighed for offentlig anerkendelse af tandlægelige specialer.

Et til dato uafklaret spørgsmål har været de praktiserende tandteknikers stilling. Der er ikke med det fremsatte lovforslag